

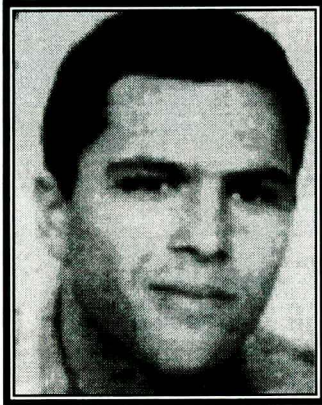

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי יוסף (יוסי) זיתוני ז"ל

בן חנה וניסים

נולד בירושלים

בתאריך כ"ז בתשרי תש"כ, 29/10/1959

התגורר בירושלים

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל במלחמת שלום הגליל

בתאריך י"ט בסיון תשמ"ב, 10/6/1982

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 21 שורה: 4 קבר: 8

בן 23 בנפלו

קורות חיים

בן חנה וניסים, נולד בירושלים ביום כ"ז בתשרי תש"ך (29.10.1959) להוריו, ילידי ירושלים. יוסי היה ילד שני במשפחה, ואח יחיד לשלוש אחיותיו. יוסי נולד בשכונת מקור ברוך. הוא היה תינוק מלא שמחת חיים, והסב להוריו נחת רבה. עוד בגן הילדים ניכר המרץ שהיה אצור בו, וידו הייתה בכול. מגיל רך הוא ביקר בגן, ושובבותו ועירנותו הביאו אותו למעורבות בכל מה שנעשה סביבו. יוסי למד בגן דתי, ובבית-ספר "תחכמוני" עד כיתה ד'. כשפרצה מלחמת ששת הימים, העתיקה המשפחה את מגוריה לשכונת קריית יובל, ויוסי עבר ללמוד בבית-ספר "אגרון" ובו סיים את לימודיו היסודיים.

בבית-הספר היסודי התפתחה רעות עמוקה והדוקה בין יוסי ובין כמה חברים, שנמשכה עד בגרותם ועד לנפילתו. בתקופה זו הצטרף יוסי לתנועת "הצופים", ואף הדריך בה חניכים צעירים. יוסי היה בעל נטיות ספורטיביות מגיל צעיר. גופו היה שרירי וחזק וטעון מרץ. הוא שיחק כדורסל וכדורגל, הרבה לרוץ ולהתאמן בקרטה. כשהחל לשחק טניס, בהיותו בן 11 שנים, שבה ספורט זה את ליבו, והוא הגיע בו לרמה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מקצועית גבוהה. לאחר שיעורים אחדים הוא קלט את כללי המשחק, וגילה בו עניין רב והפך אותו למרכזי בחייו. במועדון "הפועל" שבקריית יובל עשה יוסי חיל: הוא זכה במקום ראשון באליפויות רבות בתחרויות שנערכו בירושלים ומחוצה לה. כשהיה בן 14 שנים, הוא נשלח לייצג את הבירה בתחרויות שנערכו ב"מכבי"-צפון וב"הפועל" תל-אביב.

יוסי המשיך את לימודיו התיכוניים ב"בית חינוך" בירושלים, ואף שם היה עירני, בעל חוש הומור, מעורב בחיי חברה ואהוד על מוריו וחבריו. אבל השקעה של ממש הוא השקיע בספורט האהוב עליו.

יוסי גויס לצה"ל ונבחן, כדי להתקבל לסיירת מטכ"ל, אבל בבדיקות נתגלה פגם קטן בגבו, ולפיכך לא התקבל לסיירת. הוא החליט להתגייס לצנחנים, והתקבל לסיירת "עורב". כשהסתיימו האימונים והצניחות, חיפש יוסי אתגר חדש. ניתנה לו אפשרות לבחור בין קורס קצינים, שלאחריו יתחייב לשרת בצבא קבע, ובין עיסוק בטניס, שבו הוא מצא סיפוק רב. יוסי בחר בטניס. וכדי לסיים את שירותו בתפקיד, שיש בו מן האתגר, הוא התנדב ליחידה ללוחמה בטרור ועבר בה אימונים קשים ומפרכים. לפני שחרורו, הוא עוד הספיק להשתתף במבצע ליטני.

לאחר שהשתחרר מצה"ל, התחיל יוסי לאמן צעירים בטניס ואף שיחק בליגה הלאומית ובמשחקים בין-לאומיים בחו"ל. בעבודה עם הילדים הוא השקיע מרץ רב, והיה נחוש ברצונו לטפח בהם אלופי טניס. הוא שימש להם דמות אב ומחנך.

יוסי המשיך לשחק בליגה הלאומית, ונמנה עם ארבעת המעולים בקבוצתו.

כשפרצה מלחמת שלום הגליל, לא היה יוסי מוצב בשום יחידה. הוא נקרא למלחמה לפנות בוקר, וסופח ליחידת חי"ר צנחנים. הוא נפל בקרב על כיבוש הכפר בית ליחיא שבלבנון, ביום י"ט בסיוון תשמ"ב (10.6.1982) והובא למנוחת-עולמים בהר הרצל בירושלים.

מפקדו כתב למשפחתו: "הוא היה חייל מצוין, עליו וחברותי וקיבל הכול בקלות ובחיוך".

עיריית ירושלים עשתה להנצחת שמו של יוסי: טורניר טניס קבוע ייערך לזכרו, תיוסד קרן על-שמו, שתעניק מילגות לילדים חסרי אמצעים, הרוצים ומוכשרים לעסוק בטניס.